

DOMOVÁČEK

2018 – letní

Sluníčko je pánem léta,
všechno zraje, krásou vzkvétá,
plné hvězd je nebe noční,
období to krásné roční.

Letní pranostiky a deště dle kalendáře

24.6. - 27.6. - Svatojánské deště

Druhá vlna monzunových dešťů, které zasahují i do našich zeměpisných šířek je obdobím Janských dešťů. Pranostiky vztahující se k tomuto období mají několikový charakter. Převážně jde o popis převládajícího klimatického stavu jmenovaného období.

Sv. Jan Křtitel dešťů je ctitel. (24.6.)

Sv. Ivan bývá plačtivý pán.

Před sv. Janem modlí se o déšť, po něm přijde bez říkání.

28.6. - 6.7. - Pavlovské léto

Období Janských dešťů je v posledních dnech měsíce června a počátkem července přerušeno výrazně teplým úsekem, který je nazván Pavlovským létem. Jeho frekvence výskytu se pohybuje okolo 60 procent a značná část pranostik, vážící se k tomuto období se vztahuje na počátek žní. Jde pravděpodobně o pranostiky, které byly převzaty z jižnějších oblastí, neboť počátek žní se v našich zemích spojuje se svátkem sv. Markéty (13.7.)

Sv. Petr sena sklízí, sv. Pavel k žitům vzhlíží. (29.6.)

7.7. - 12.7. - Prokopské deště

Monzunové vlny dešťů nekončí samozřejmě po uplynutí oněch 40 dní po Medardovi, ale mají svoji vlastní periodicitu s různým stupněm intenzity a různou délkou trvání. Druhá vlna evropského monzunu se projevuje právě v tomto úseku (s pravděpodobností asi 60 procent), který dostal název Prokopské deště, podle nejvýznačnějšího svátku tohoto období. Nástup deštivého počasí byl různý, avšak pranostiky zachovaly významné datum, které se váže ke svátku Navštívení Panny Marie (2.7.). Je nesporně pozoruhodné, že i v exaktně

zpracované klementinské řadě, je mezi 2. až 3.7. výrazný teplotní pokles v jinak teplém období.

Prší-li na den p. Marie navštívení (2.7.), po čtyřicet dní bez deště není.

Na sv. Prokopa, venku častá kápota. (4.7.)

O sv. Prokopu prší na kopu.

13.7. - 17.7. - Markétské léto

Jde o výrazně teplé a suché období mezi jednotlivými vlnami medardovských dešťů. Často se shoduje se započatím žňových prací a proto i množství pranostik je vázáno na tuto činnost. Tomu odpovídá i jeho četnost výskytu, která se pohybuje až k 75 procent. Nejznámější z pranostik je o sv. Markétě a jejím srpů (13.7.).

Sv. Markyta hodila srp do žita.

SV. Markyta vede žence do žita.

Na Markétu obyčejně těžké bouřky bývají.

Poslední jmenovaná pranostika registruje teplé počasí s možností výskytu letních bouřek z horka. Pravděpodobnost objevení se tohoto období je až 70 procent, což je relativně vysoká frekvence.

Na sv. Kamilu slunce má největší sílu. (18.7.)

Citovaná pranostika věrně odráží teplotní vývoj roku, kdy koncem druhé a po celou třetí dekádu července kulminují teploty vzduchu.

18.7. - 23.7. - Magdalenské deště

Teplý úsek markétského léta bývá přerušen (s pravděpodobností výskytu asi 65 procent) srážkově bohatým obdobím Magdalenských dešťů, pojmenovaných podle svátku Máří Magdaleny (22.7.). Jedná se o další vlnu monzunových dešťů, které postupují do oblastí střední Evropy. Je proto pochopitelné, že jsou již předem avizovány snížením teplot a prvními příznaky blížícího se podzimu.

Sv. Eliáš přichází s deštěm nebo s bouřkou. (20.7.)

Na proroka Daniele naliže též do mandele. (21.7.)

Na sv. Praxeda mlha zrána k zemi usedá. (21.7.)

V den sv. Magdaleny rádo prchává, neboť Máří Magdalena svého pána oplakává. (22.7.)

24.7. - 2.8. - Anenská tepla

Po Magdalenských deštích přichází delší teplý úsek, který je charakterizován vysokými teplotami přes den a jasnými nocemi. Tím dochází k silnému nočnímu vyzařování tepla, což vede k velkým rozdílům mezi denními a nočními teplotami. To je také velmi pravděpodobně příčina vzniku známé pranostiky

Sv. Anna chladna z rána (26.7.)

Jde přitom o jedno z nejteplejších období roku, kdy začíná dozrávat pšenice, což se objevilo v méně známé pranostice.

Sv. Anna pšenku žala.

Sv. Anna zavádí žence do pšenice.

V tomto období bývá někdy mírné ochlazení přibližně mezi 25.- 29.7., které se podle dominujícího svátku nazývá Jakubská chladna.

24.7. - 29.7. - Jakubská chladna

Na sv. Jakuba dopoledne léto, odpoledne zima. (25.7.)

O sv. Jakubě přichází silné bouře.

Až do sv. Jakuba lítají skřiváci do výšky, po sv. Jakubě zpívají ledakde na hrudě.
Jakub neseče, Anna nepeče.

Závěr tohoto období je již opět ve znamení vysokých teplot, přičemž jeho výskyt je dosti vysoký a pohybuje se až kolem 70 procent.

3.8. - 10.8. - Petrské deště

V tomto období se nepříliš výrazně (asi 55 procent) projevuje poslední vlna medardovských dešťů obdobím, který je nazván Petrské deště podle svátku sv. Petra a Pavla. (1.8.). V porovnání s jinými úseky se jedná o dosti výraznou singularitu, která našim předkům ztrpčovala žně pšenice a ovsa.

Petrovy deště, pšenka na poli ještě. (1.8.)

Petrův déšť oráčův přítel.

11.8. - 18.8. - Vavřínecký podzimek

Skončení petrských dešťů je znamením, že vrcholící léto se začíná posouvat do chladnějšího úseku, kdy se vlastně začíná hlásit podzim. Je téměř neuvěřitelné, kolik pranostik, které se váží na svátek sv. Vavřínce (10.8.) vůbec existuje.

Sv. Vavřinec jest první podzimec.

Sv. Vavřinec dává létu první žďuchanec.

Vavřinec ukazuje, jaký podzim nastupuje.

Sv. Vavřinec odnes svačinu i horec.

Sv. Vavřinec přines P. Marii první vejlupek.

Na sv. Vavřínce jsou oříšky do věnce.

O sv. Smilu slunce ztrácí svou sílu. (14.8.)

Na P. Marie nanebevzetí (15.8.), první vlaštovičky od nás letí.

19.8. - 25.8. - Bartolomějské léto

Tento srpnový úsek je charakteristický svým stabilním počasím, kdy jsou denní teploty trvale na sestupu, ale téměř všechny dny jsou nápadně svým příjemným počasím. Nicméně charakter počasí je natolik výrazný, že není nejmenších pochybností o blížícím se podzimu.

Bartoloměj svatý léto nenavrátil. (24.8.)

Od sv. Bartoloměje slunce tolik nehřeje.

Na sv. Bartoloměje jelen zchladí vodu.

Sv. Bartoloměj létu hlavu zlomí.

Na sv. Bartoloměje sedlák žito seje.

Po Bartoloměji studený rosy, nechod'te ráno bosí.

Od Ludvíka krále, bouřek je namále. (25.8.)

Zmínky o bouřkách vystihují velice přesně charakter tohoto období roku. Denní teploty již nedosahují oněch hodnot z konce července, takže bouřek z horka citelně ubývá.

26.8. - 30.8. - Augustinské léto

S pravděpodobností výskytu kolem 60 procent se v posledních srpnových dnech objevuje teplé období Augustinského léta, které střídá víceméně chladnější léto Bartolomějské, avšak prakticky všechny dny jsou mnohdy nápadně svým příjemným a až letním počasím.

Sv. Augustin ještě rád vyhledává stín. (28.8.)

31.8. - 3.9. - Jilské ochlazení.

Pozdní léto je v prvních zářijových dnech charakteristické ochlazením, které vrcholí mezi 1. a 2.9., tedy na svátek sv. Jiljí, k němuž se také většina pranostik vztahuje.

Sv. Jiljí podzim začíná. (1.9.)

Sv. Jiljí slunce mírní.

Na sv. Jiljí jdou jeleni k říji.

Na sv. Štěpána krále je už léta namále. (2.9.)

Na sv. Mansveta léto od nás utíká. (3.9.)

4.9. - 9.9. - Mariánské léto

Období jilských chladen bývá s pravděpodobností výskytu kolem 60 procent střídáno krátkým teplým obdobím, které je nazváno podle svátku Narození P. Marie (8.9.), létem mariánským. Mimo pranostiky, řekněme podnebného charakteru, se objevují rovněž i pranostiky obsahující aspekty živočišné.

O sv. Viktorinu ještě je teplo i ve stínu. (5.9.)

Na narození P. Marie se slunce musí pousmát (8.9.) i kdyby mělo v noci vstát.

P. Marienarození - vlaštoviček rozloučení.

Na P. Marie narození hadi a štíři pod zem míří.

10.9. - 22.9. - Lidmilsko - Matoušské ochlazení

Krátký úsek mariánského léta je střídán poměrně dlouhým úsekem lidmilsko-matoušských poklesů teplot. Podle statistické analýzy se na počátku tohoto období objevuje výraznější ochlazení (10.9. - 14.9.), které může být obsaženo v pranostice

Po sv. Kříži podzim se blíží. (14.9.)

V této pranostice je velmi důležité časové určení po, což může znamenat, že období před bylo teplejší. Další pranostiky potom charakterizují následující úsek celkem jednoznačně.

Od P. Marie Sedmibolestné teplota rychle poklesne. (15.9.)

Sv. Ludmila deštěm obmyla. (16.9.)

Od Lidmily světice obouvej již střevíce.

Po sv. Matouši čepici na uši (21.9.)

Zvláště poslední pranostika naznačuje velmi zřetelně, že poklesy teplot mohou dosahovat až k nulovým hodnotám, což se opravdu stává.

23.9. - 1.10. - Václavské léto

Známé "babí léto", které bývá po skončení chladného úseku lidmilských chladen, je velmi často střídáno další významnou singularitou "létem sv. Václava" s pravděpodobností až 70 procent. Pojmenování "babí léto" pochází pravděpodobně podle množství pavučin, které se v tomto teplejším období objevují a jejich světlá barva připomíná velmi silně barvu šedivých až bílých vlasů.

Kolem sv. Václava nové léto nastává. (28.9.)

Na sv. Václave sluneční záplava.

Na sv. Václava každá pláňka dozrává.

Sv. Václav hady sklízí.

Na sv. Jeronýma stěhuje se k nám už zima.

Květen, již prvním dnem odstartován polibkem pod rozkvetlým stromem, je měsícem lásky. Dny se stále prodlužují, kvetou šeríky a večery jsou dlouhé, teplé a voňavé. Ideální čas pro romantická dostaveníčka a zdálo by se, že i pro svatby.

Češi jsou ovšem stále v zajetí pověry „Svatba v máji, do roka máry“, případně v jiném znění „Svatba v máji, nevěsta na máry“. Matriky skutečně v květnu zaznamenávají nejmenší počet uzavřených manželství za celý rok (zajímavé je, že stejná statistika platí i pro registrované partnerství). Naopak největší nával mají na radnicích a u oltářů v červnu a v prázdninových měsících. Pojďme se společně podívat na zoubek této pověře a ukázat si, že v současné době již květnová svatba nepředstavuje žádné nebezpečí. Pověra je totiž založená na historické skutečnosti, která dnes již neplatí.

Ve starších dobách květnová svatba znamenala pro nevěstu dvojí riziko. Většinou otěhotněla krátce po obřadu, přičemž v následujících letních měsících ji čekala tvrdá práce na poli. Tou dobou přitom ještě o svém požehnaném stavu ani nemusela vědět, při práci se nešetřila a letní rutina na poli tak mohla skončit potratem, který s sebou mohl přinést řadu dalších komplikací.

Další riziko představoval i samotný porod. Miminko počaté po květnové svatbě nejčastěji spatřilo světlo světa v únoru nebo v březnu, na přelomu zimy a jara. Tou dobou už lidem docházely zásoby a v jídle se museli hodně uskromňovat. Rodička byla slabá, trpěla nedostatkem vitamínů a nezřídka se stávalo, že porod

nepřežila. Chladné měsíce nebyly ideální ani pro novorozeně, které také někdy bojovalo o život.

Podobná rizika už nám nyní nehrozí. V době moderní techniky a medicíny se přece nemusíme bát toho, že by žena o své dítě přišla, aniž by k tomu byl důvod, je přece lékaři neustále sledována a monitorováno je i její dosud nenarozené dítě. A pokud půjdeme ještě dále, kojenecká úmrtnost je v naší republice nejnižší, což je jistě dobré znamení vypovídající o tom, jak vysoká je úroveň a kvalita péče o děti.

Maminčin dar

František Hrubín

Když narodí se maličký,

dar vidění má pod víčky,

dar slyšení má v něžném oušku,

dar chuti pozná v prvním doušku,

dar doteku má v prstíčkách,

dar vůně v jarních kytíčkách.

Maminko, ty k těm darům vkrátku

dar řeči přidáš nemluvňátku.

Cimbálová muzika Rochus

V sobotu 3. března 2018 nás poctila svou návštěvou cimbálová muzika Rochus ze Zlatých Hor. Sluníčko svítilo ten den na celý gezichte, rozverně se válelo po blankytné obloze a pozorovalo přírodu, která se předváděla v hermelínovém plášti, posetém třpytivými mrazivými démanty, které navíc sluníčko svými paprsky roztáčelo do barev duhy, a i krtkům, kteří neochvějně vykukovali ze svých hromádek, se tou krásou ježila sametová kůžička a rosila malá očka, která vykukovala zpod kožního záhybu.

I lidská cháska se přes zmrzlé buňky snažila vyloudit úsměv a nabrat co nejvíce vitamínu D; a ti odváží se pustili i do sportování. Pravda, na rogalu či závěsném padáku by to, při -20 stupních Celsia, nebylo asi ideální, ale na brouzdání přírodou a sjíždění z kopce na ski - do baru s grogem (s 5ima rumama, ja?), to šlo...

Větrné proudy stále hrály badminton s orthomyxoviry, chřipka v našich končinách narostla do epidemických rozměrů, ale valná většina našich uživatelů se držela a těšila se na kulturní zážitek.

Muzikanti ze Zlatých Hor, ve valašských krojích, nám svými písněmi a virtuózní hrou na housle, kontrabas a především cimbál- představili místa, kde jsou lidové tradice a zvyky stále živé. Že dobrá muzika stmeluje a spojuje nejen hudební fajnsmekry, ale také generace a různé profese, je Rochus živým příkladem. Primáška, paní ing. Marie Kalendová (housle, zpěv) je ekonom, její manžel – František Kalenda je geolog (úžasný zpěv, basa), na cimbál hrál a božsky zpíval novopečený lékař – Mojmír Račanský, na housle hrála studentka vysoké školy zdravotní Kateřina Bártová a v neposlední řadě na housle hrál a zpíval ing. Jan Beran - z našeho Vrbníčka. Mládí se tu snoubilo se zralým věkem, moudrost a zkušenost s dravým a hravým entuziasmem. Ve výsledku to pak byl nepřenositelný zážitek. Z lidové hudební pokladnice zazněly ty nejznámější a nejlíbeznější písně Valašska, moravského Slovácka i Slovenska. Nejen, že jsme si všichni zazpívali, ale nejednomu z nás tyto písně a podmanivá hudba podržena cimbálem a zvuknými, zejména mužskými hlasy, vháněly slzy dojetí a pokory nad lidským umem našich předků a jejich následovníků - do očí.

Zazpívali jsme si, zavzpomínali, zatančili i zacifrovali. Hlasivky sice vibrovaly ještě dva dny, ale stálo to za to a my se těšíme na další setkání. Ještě jednou – děkujeme, přátelé.

Senioři v silničním provozu

To, že naše populace pomalu, ale jistě stárne, je neoddiskutovatelným faktem. Zajištění mobility ve stáří znamená být schopen účastnit se společenských aktivit a podílet se na životě společnosti. A protože i **starší lidé jsou účastníky silničního provozu - ať už jako řidiči nebo cyklisté či chodci**, je potřeba dodržovat všechny zásady bezpečného pohybu na komunikaci.

A jelikož se pomalu, ale jistě blíží léto a naši senioři se vydávají na vycházky, procházky, akce ve městě, návštěvy apod., pozvali jsme si na besedu příslušníky Policie ČR, aby nám osvěžili paměť a připomněli základní pravidla a novinky v oblasti pohybu na komunikacích ve městě i mimo něj. Hovořili jsme sice i o řidičích, cyklistech a vozíčkářích, přesto jsme nejvíce času věnovali chodcům.

A tak si s námi můžete zopakovat to, co jsme se z velmi zajímavého povídání a diskutování dozvěděli:

Desatero pro chodce:

- Po chodníku chodíte po pravé straně
- Po silnici chodíte vždy po levé straně co nejvíce u kraje
- Chodec je součástí silničního provozu stejně jako řidič auta
- Chodec přechází silnici jen na místech k tomu označených
- Pokud přechází mimo vyznačený přechod, přechází kolmo a co nejrychleji, tam, kde má dobrý rozhled
- Než přejde chodec silnici, rozhlédne se nejdříve vlevo, pak vpravo, dobré je zaposlouchat se, zda nepřijíždí vozidlo, přestože ho nevidíme – takto chodec činí i na přechodu, kde svítí zelené světlo pro chodce
- Chodec je lépe vidět v pestrém oblečení s reflexními prvky či doplňky
- Okraje vozovky nejsou určeny pro hru
- Chodec by měl být ohleduplný k ostatním účastníkům silničního provozu

Nejzákladnější podmínkou bezpečnosti je **vidět a být viděn**.

Za velmi plodné povídání – nejen o bezpečnosti na komunikacích, ale také o násilí na seniorech, včetně toho domácího, za propagační materiály a kontakty děkujeme podpraporčíkovi Robertu Valentovi a praporčíkovi Michalu Tomanovi.

Těšíme se na další spolupráci.

Jeli jsme v tom společně

Tak jsme docestovali po vlastech českých, moravských i slovenských. Ač jsme rotopelášili pouhé dva měsíce, vystřídal se nám tři roční období. Zažili jsme zimu (i -25°C), jaro - mnohde jsoucí pouhý víkend, a v současné době je na spoustě míst naší vlasti v rozpuku léto, přestože astronomicky má času přehršle. Na severu pučí stromy, na jihu odkvétají pampelišky.

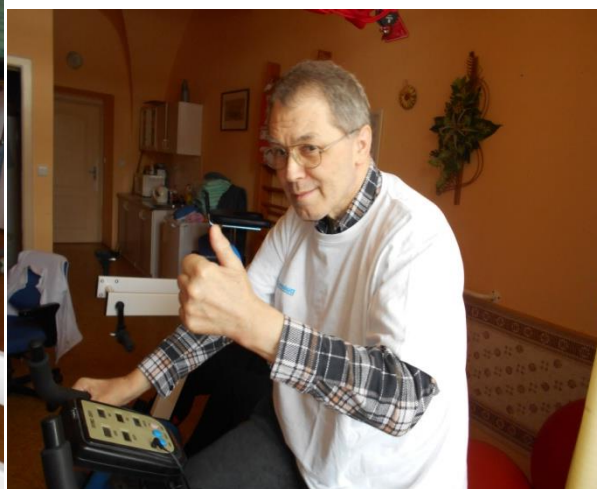
Až k nevíře jeví se fakt, že 15. dubna bylo na jižní Moravě ve 22.30 +21°C a bezvětrí. Ale ať už jsme rozfoukávali sněhové vločky, projížděli dešťovými kapkami, nasazovali sluneční brýle či se mazali padesátkou krémem, projeli jsme neuvěřitelný kus naší bývalé společné vlasti. Obdivovali jsme přírodní scenérie, monumentální památky, moderní architekturu i ukázky činnosti, tvořivosti a aktivity lidí, snažících se vylepšit svět náš vezdejší.

Aby nám cesta skýtala nejen radost fyzickou, ale také pohodu psychickou, každý týden jsme měli barevné dny (např. při modrém čtvrtku jsme se mohli setkat s námořníky v příčně pruhovaných tričkách a námořnických čepicích, které na cestě doprovázeli delfini, nebo se objevila rodinka „Šmoulů“ či parta řemeslníků v modrácích...).

Protože jsme byli propojeni přes Skype, mohli jsme nápaditost a fantazii zapojených domovů (tentokrát jich bylo 60) obdivovat online. Ale abychom nezdokonalovali jen fyzickou zdatnost a nepyšnili se zápallem a hravostí, zahřívali jsme intenzivně i své mozkové závity. Každé pondělí „Cyklosova“ přinášela otázky, které souvisely s místy, kterými náš peloton právě projížděl. Vždy byly koncipovány tak, aby se účastníci dověděli i něco nového a zajímavého o místech, která jim sice „něco říkají“, ale „tohle“ opravdu nevěděli. Pro zajímavost si můžete procvičit i svou mozkovnu: (otázky ve zkrácené verzi)

- Víte, které historicky moravské město, známé těžbou stříbra a hýčkané Přemyslem Otakarem II. leží na území Moravy, ale i Čech?
- Víte, jak se jmenuje cyklus šesti symfonických básní, který takřka celý složil Bedřich Smetana již hluchý?
- Víte, že Pálava patří k nejdéle osídleným místům českých zemí? A znáte jméno 11.5 cm vysoké keramické sošky z období paleolitu, která zde byla objevena?
- Víte, která je nejhlubší propast na Moravě?
- Víte, že Napoleon řídil úvodní fáze bitvy tří císařů z návrší Žurán a František I. s carem Alexandrem měli svůj hlavní stan zřízený v Křenovicích, a přesto nazval francouzský císař bitvu podle města, vzdáleného od centra bojiště zhruba 9 km? Údajně proto, že na Napoleona, který se zde ubytoval 3. prosince, učinil velký dojem. Barokní zámek má 115 pokojů a impozantní zámecký park ve francouzském i anglickém stylu. Jak se město jmenuje?

(Jihlava, Má vlast, Věstonická venuše, Hranická propast, Slavkov u Brna).

V rámci projektu „Jedeme v tom společně“ nás přišly navštívit a podpořit nás děti ZŠ, DD, ŠD a ŠJ Vrbno

20. dubna nás navštívili Tereza Kostková a Aleš Háma

Tereza Kostková je dcerou herce Petra Kostky a herečky Carmen Mayerové. Je nejen vynikající herečka, ale také moderátorka. Spolu s Markem Ebenem moderuje taneční show StarDance. Hraje např. v seriálu Ordinace v růžové zahradě...

Aleš Háma mohl být učitelem, kuchařem nebo třeba zahradníkem v Americe. K tomu všemu měl Aleš Háma (41) nakročeno. Nakonec ho ale živí herectví a moderování. V současné době hraje v několika muzikálech, má vlastní hudební skupinu Hamleti (kytara, zpěv), moderuje v češtině i angličtině...

Z HISTORIE MNICHOVA – I. díl

Osada Mnichov, původním názvem Einsiedel (samota-poustečna) byla založena při kupecké (Jantarové) stezce ze Znojma do Vratislavi a o vzniku této osady jsou první zmínky již v polovině XIII století v souvislosti s tzv. hlízovým morem. Z toho lze usuzovat, že původní osada mohla vzniknout v období tzv. první kolonizace před rokem 1250 stejně jako sousední osada Gesenek. V té době se také v okolí Černé Opavy těžilo zlato. V této souvislosti je také zmínka o první těžbě zlata v Mnichově z roku 1269 Další zmínka je z roku 1464 v knize zemského práva knížectví opavského o mnichovské tvrzi, která zřejmě střežila cestu do Zuckmantlu. Ještě jedna zmínka o Mnichově je z roku 1500 v souvislosti s výrobou železa, když zde nechal Vratislavský biskup Jan Roth postavit nový železný hamr s hutí. Osada Einsiedel tentokrát již jako obec vznikla v roce 1576 po opětovné morové ráně, když obec zasáhla epidemie černých neštovic, zvaných také Černá smrt. Po ní nastala druhá vlna kolonizace tentokrát přišli řemeslníci z Otmuchovska a Severního Slezska. V druhé polovině 16 století, asi v roce 1570 zde nechal biskup Gaspar von Logau postavit železný hamr a v roce 1574 ještě jeden. Oba hamry stály asi 300 m. od sebe v prostoru dnešní Beránkovy pily, což dokazuje mapa z roku 1624. Z roku 1576 je také první písemná zmínka o založení obce Mnichov, protože původní zakládací listina se ztratila snad asi v roce 1945 a už nikdy se nenašla. Tato zmínka je považována za oficiální datum založení obce.** Touto zmínkou je listina psaná 25. srpna 1576 a podepsaná Vratislavským biskupem Martinem Gerstmanem. Listina dává mnichovské šoltiství místnímu občanovi Waltru Bierlotovi do trvalého užívání, jako dědičné. K této listině jsem se dostal čistě náhodou (2010). Byla mi darována fotokopie originálu s pečeti. V roce 1590 nechal postavit (pravděpodobně přestěhovat z Heřmanovic) vratislavský biskup Andrea Jerin další hamr do prostoru dnešního Drakova (Kristiánův), který pak hrál důležitou úlohu ve zdejším železářství až do poloviny 19 století. Kolem hamrů stavěli dělníci své příbytky a dali základ k obnovení osady Einsiedel, která patřila k Vratislavskému biskupství. Osada, či spíše samota to byla malá, protože v roce 1600 měla jen 6 domů. V roce 1664 je zde registrována také sklárna (Einsiedler-Glasshütte) která však v 18 století zanikla, přesto, že její skleněné výrobky dosáhly určitého věhlasu. Po roce 1770 když začala vyrábět železo, nová huť v osadě Hammerdörfel (Železná) založená při knížecím velkostatku Vratislavského biskupa Filipa Gottharda hraběte von Schaffgotsch a patřící do područí Mnichova, začala se výroba z Mnichova i Heřmanovic stěhovat do moderních železáren v této osadě. Průmysl se přesto značně rozrostl a je možno o něm říci, že byl nejenom rozmanitý, ale na tehdejší dobu hodně pokročilý. V roce 1805 zde byly tři mlýny čtyři, pily, huť a tažárna drátů, pivovar a palárna, dvanáct bělidel, vápencový lom a vápenka na pálení vápna (potom ještě jedna) Na Černé Opavě se dříve ryžovalo zlato a to v místě kde se říkalo Na haldách voda k ryžování sem byla přivedena kanálem ze Suchého

potoka V okolí Suchého a Mlýnského Vrchu se těžila železná ruda. V roce 1807 postavili nájemci železáren v Buchbergstahlu (Železná), bratři Kirschové za osadou Drakov novou huť (Lorenzovu) s hamrem (Vavřincův), tato ale pracovala velmi krátce. V roce 1835 přibyla ještě lisovna oleje a ještě jedna vápenka, rozšířeny byly také lomy na vápenec a začala pracovat také výroba jehel. Z toho se dá vyvodit, že obec která měla v područí okolní osady Hammerdörfel, Zainhütte (Bílý Potok), Gabel (Vidly) a byla samostatnou farností měla nevolného šoltyse, měla právo pálit líh a vápno a vařit pivo, musela mít alespoň částečně městská práva nebo práva trhové vsi jako sousední Heřmanovice

V roce 1805 měla obec již 196 domů a 1112 obyvatel, v roce 1900 měla 255 domů a 2213 obyvatel, v roce 1930 již 302 domů a 2214 obyvatel. Okolní terén byl příhodný pro horský způsob zemědělství, kterým se také část obyvatelstva zabývala. V roce 1900 zde bylo přes 700ha orné půdy a 16ha zahrad. Občané chovali přes 500ks.hovězího dobytka, přes 100 vepřů a 41 koní. Silně zde kvetlo včelařství. Nutno ještě dodat, že hutnická osada Zainhütte patřila do područí Mnichova od svého vzniku v roce 1830. V roce 1844 byla postavena nová císařská silnice z Vrbna do Zlatých Hor a byla plánována také železnice. Kolem roku 1870 byl na místě dnešního domova důchodců zřízen vodoléčebný ústav, který náležel řádu sv. Karla Boromejského. K léčení srdečních chorob, reumatismu a nemocí trávicích orgánů. K této léčbě bylo využíváno různých uhličitých, vápenatých a rašelinových koupelí. V roce 1910 zde bylo léčeno přes 600 osob. Místní baroktní kostel postavený v roce 1716 již jako druhý (původní kaple z roku 1570 stávala i se hřbitovem přibližně na místě školy)* byl v roce 1878 přestavěn v neogotickém slohu. Obec dříve patřila pod heřmanovickou farnost. Do života obce ničivě zasáhla povodeň v roce 1903, která 11 domů odplavila a mnoho dalších poškodila. Poblíž se nachází geologicky zajímavý Suchý vrch. Nachází se zde zkameněliny devonského moře.

Geologický průzkum zde objevil značné procento mědi, zinku a olova. Na temeni kopce se nachází silné sirníkové zarudnění. Poblíž obce se nacházejí tři hradní zříceniny, Quinburg, Drachenburg, Koberstein a tvrz Hermannstadt (Heřmanovice). K Mnichovu se také vztahuje pověst o loupeživém rytíři z Quinburgu, jinak zvaném Krvavý Pes a také pověst ze 17. století o unesení krásné fojtovy dcery Švédy.

K obci také patřila přepřahací stanice pošty nazývaná hospoda na Tetřívku, která se také váže k pověsti o loupeživém rytíři z Quinburgu. Na hřebenu kopce mezi Mnichovem a Heřmanovicemi se nachází torzo tzv. Švédské kapličky, postavené místním fojtem jako dík za záchranu dcery. Cestou na Rejvíz směrem na Drakov se nacházejí pozůstatky několika pil a hamrů. Jsou to Nový a Starý Josefhammer dále pak pila Brendlerbrettmühle, Bohlenbrückenmühle a Wurzelmühle. Dále se tu nacházela pila zvaná Kobermühle. Tato pila se nacházela přibližně 150 m nad Rejvízským mostem směrem k ruskému

hřbitovu pod hradem Koberstein. Nutno ještě dodat, že poslední tři pily již nepatřily pod Mnichov, ale společně s Mnichovem byly majetkem Vratislavského biskupství. Wurzellova pila nazývaná též Lockermühle pracovala až do roku 1956. mezi těmito pilami jsou to hamry: „Kristiánův hamr“ což je vlastně původní název Drakova a hamr Vavřincův s Lorenzovou hutí. Tento hamr byl postaven v roce 1807 nájemci hutí v Železné bratry Kirschovými.

Z dostupných materiálů sestavil Zdeněk Hlávka

Návštěva Drakova s troskami vysoké pece Lorenzovy hutí

2. část historie Mnichova si můžete přečíst v dalším vydání Domováčku

V měsících – BŘEZEN, DUBEN A KVĚTEN – oslavili své narozeniny tyto dámy a tito pánové:

FAJTLOVÁ HUSÁROVÁ JANYŠKA KOUTŇÁKOVÁ
KUŘÍTKOVÁ LUKEŠ MATĚJKA
NEČESANÁ PROCHÁZKA SIGMUNDOVÁ SLAVÍKOVÁ
TOMÁNEK

BLAHOPŘEJEME

Střelci nám zdarma rozdávají reflexní vesty. Doufám, že v tom není nějaká bruselská kulišárna..?

To víte, život je kompromis. Manželka souhlasila s milenkou pod podmínkou, že mi ji sežene sama...

4		1	2	9			7	5
2			3			8		
	7			8				6
			1		3		6	2
1		5				4		3
7	3		6		8			
6				2			3	
		7			1			4
8	9			6	5	1		7

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

Beran

Býk

Hřibě

Husa

Jehně

Kočka

Kotě

Koza

Králík

Kráva

Kůň

Kuře

Pes

Prase

Sele

Slepice

Štěně

Tele

Vepř

B	Ý	K	D	K	Ů	Ň	T	O
M	P	R	A	S	E	Á	E	B
K	R	Á	V	A	C	Í	L	E
O	S	L	E	P	I	C	E	R
Z	Z	Í	P	V	Š	Í	S	A
A	Ř	K	Ř	Á	T	K	E	N
K	O	Č	K	A	Ě	O	L	T
H	Ř	Í	B	Ě	N	T	E	P
K	J	E	H	N	Ě	Ě	O	E
H	U	S	A	K	U	Ř	E	S